

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 2 września 2008 r., sygn. akt SG.E.3/MV/psi D(2008) 6991.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący kwestionuje decyzję Komisji, w której odmówiony mu został całkowity i nieograniczony dostęp do dokumentów związanych z programem TACIS i umową TACIS, której stroną był skarżący. Skarżący twierdzi, że dostęp do spornych dokumentów ma decydujące znaczenie dla jego obrony w ramach skargi o zwrot wypłaconej kwoty pieniężnej, jaką Komisja wniosła przeciwko niemu na skutek wypowiedzenia umowy TACIS.

Na poparcie swojej skargi skarżący powołuje się po pierwsze na naruszenie ogólnych zasad prawa wspólnotowego, a w szczególności na naruszenie zasady dobrej administracji i zasady rzetelnego procesu, ponieważ jako zainteresowany powinien mieć on możliwość uzyskania całkowitego i nieutrudnionego dostępu do dokumentów, które są — zdaniem skarżącego — konieczne do jego obrony i późniejszego dochodzenia jego własnych roszczeń wobec Komisji.

Ponadto skarżący utrzymuje, że prawo do całkowitego i nieutrudnionego dostępu do akt wynika również z rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, gdyż Komisja w szczególności błędnie skorzystała z uznania przyznanego jej w ramach art. 4 i 9 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Atlas Transport przeciwko OHIM — Hartmann (ATLAS TRANSPORT)

(Sprawa T-482/08)

(2009/C 32/74)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atlas Transport GmbH (Düsseldorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci U. Hildebrandt, K. Schmidt-Hern i B. Weichhaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą był również: A. Hartmann (Leer, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 9 września 2008 r. (sprawa R 1858/2007-4) oraz

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie: Słowny znak towarowy „Atlas Transport” dla usług transportowych (transport towarów) z klasy 39 (wspólnotowy znak towarowy nr 545 681)

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego: A. Hartmann

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uwzględnienie wniosku i stwierdzenie wygaśnięcia prawa ochronnego

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 15 rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾ oraz zasad 22 i 40 rozporządzenia (WE) nr 2868/95⁽²⁾ poprzez zastosowanie błędnego kryterium w zakresie dowodu na okoliczność uzasadniającego utrzymanie praw używania znaku oraz błędną ocenę przedstawionych dowodów; błędne zastosowanie zasad procesowych dotyczących prawa do bycia wysłuchanym na podstawie art. 73 zdanie 3 rozporządzenia nr 40/94, obowiązku uzasadnienia na podstawie art. 73 zdanie 1 rozporządzenia nr 40/94 oraz skorzystania z zakresu swobodnego uznania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji z dnia 13 grudnia 1995 r. rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 303, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2008 r. — Longevity Health Products przeciwko OHIM — Merck (Kids Vits)

(Sprawa T-484/08)

(2009/C 32/75)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Bahamy) (przedstawiciel: adwokat J. Korab)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- uznanie skargi spółki Longevity Health Products, Inc. za dopuszczalną,
- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 28 sierpnia 2008 r. oraz oddalenie wniosku o unieważnienie złożonego przez Merck KGaA wobec zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 003979143 oraz
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „Kids Vis” dla towarów i usług z klas 3, 5 i 35 (zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 3 979 143)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Merck KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny znak towarowy „VIDS4KIDS” dla towarów z klasy 5 (znak towarowy nr 3 128 196)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

**Odwołanie od wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej
wydanego w dniu 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07
Bui Van przeciwko Komisji, wniesione w dniu 17 listopada
2008 r. przez Philippe'a Bui Van**

(Sprawa T-491/08 P)

(2009/C 32/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Philippe Bui Van (Hettange-Grande, Francja)
(przedstawiciel: adwokat P. Nelissen Grade)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- uchylene wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) dnia 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07;

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 5 marca 2007 r. oddalającej zażalenie wnoszącego odwołanie;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora generalnego CCR z dnia 4 października 2006 r. w zakresie, w jakim zmienia zaszeregowanie wnoszącego odwołanie na grupę AST 3, stopień 2, podczas gdy ten był początkowo zaszeregowany do grupy AST 4, stopień 2;
- potwierdzenie decyzji z dnia 28 czerwca 2006 r. powołującej wnoszącego odwołanie do grupy zaszeregowania AST 4, stopień 2;
- wskazanie organowi powołującemu skutków stwierdzenia nieważności zaskarżonych decyzji, a w szczególności zaszeregowania do grupy AST 4, stopień 2, jak również powołania ze skutkiem wstecznym do grupy AST 4, stopień 2, od dnia podjęcia służby;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W niniejszym odwołaniu wnoszący odwołanie żąda uchylecia wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej (SSP) z dnia 11 września 2008 r. w sprawie F-51/07 Bui Van przeciwko Komisji, na mocy którego SSP zasądził od strony pozwanej na rzecz wnoszącego odwołanie kwotę 1 500 EUR tytułem odszkodowania i oddalił w pozostałym zakresie skargę mającą za przedmiot stwierdzenie nieważności decyzji o zmianie zaszeregowania skarżącego do grupy AST 3, podczas gdy ten wcześniej został zaszeregowany do grupy AST 4.

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony, zdaniem wnoszącego odwołanie, z tego powodu, że pomimo tego, że przyznano w nim, że Komisja naruszyła prawo wnoszącego odwołanie do obrony, to stwierdzono, że okoliczność, iż wnoszący odwołanie nie został przesłuchany nie ma wpływu na zgodność z prawem zaskarżonej decyzji Komisji.

Po drugie, w związku z podniesionym w pierwszej instancji zarzutem wnoszącego odwołanie dotyczącym oczywistego błędu w ocenie i naruszenia zasad bezpieczeństwa prawnego oraz ochrony uzasadnionych oczekiwań, SSP niesłusznie, zdaniem wnoszącego odwołanie, potwierdził decyzję administracyjną z dnia 4 października 2006 r. obniżającą zaszeregowanie wnoszącego odwołanie z grupy AST 4 do grupy AST 3, uznając błędnie, że podnoszone uzasadnione oczekiwania w akcie powołania do grupy AST 4 nie powinny być mieć miejsca, ponieważ wnoszący odwołanie powinien był wiedzieć, z uwagi na notkę na dole strony znajdującej się w ogłoszeniu o konkursie, że jego powołanie do grupy AST 4 było niezgodne z prawem, i że nowy Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich, obowiązujący po ogłoszeniu o konkursie, stał temu na przeszkodzie. Wnoszący odwołanie utrzymuje, że wspomniana notka na dole strony nie mogła zmienić przepisów regulaminu obowiązujących w chwili publikacji ogłoszenia o konkursie.

Po trzecie, SSP błędnie odrzucił zarzut naruszenia zasady równości traktowania, podczas gdy organ powołujący obniżył zaszeregowanie wnoszącego odwołanie do grupy AST 3, lecz uwzględnił zażalenia wniesione przez trzech innych urzędników znajdujących się zasadniczo w takiej samej sytuacji jak wnoszący odwołanie.